

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XIV nr. 3642

4 pagini — 20 bani

Simbătă 23 iunie 1956

Întreținerea drumurilor — o acțiune patriotică

Îmbunătățirea și dezvoltarea căilor de comunicații este o problemă deosebit de importantă. În anul primului nostru cincinal, economia noastră națională a căpătat o puternică dezvoltare. Intensa activitate economică din țara noastră, intensificarea schimbului dintre oraș și sat, dezvoltarea pe care au luat-o în ultimii ani transporturile auto, impun ca o necesitate imediată îmbunătățirea stării drumurilor.

De acest lucru trebuie să se ocupe cu toată seriozitatea sfaturile populare. În acest sens, ele au atribuit — pe raza lor de activitate — să răspundă de repararea și întreținerea drumurilor regionale, raionale și comunale. Cum pot face acest lucru? Organele locale ale puterii de stat își pot îndeplini această sarcină folosind răzgușul dintre muncile agricole, cheltuind cu chibzularul fondurile ce le sînt puse la dispoziție în acest scop, utilizând cu pricepere bogatele resurse locale existente pe raza lor de activitate. Pentru ca această acțiune să fie îndeplinită cu succes, sfaturile populare sînt chemate să folosească multiplele forme de legătură cu masele, mobilizînd în această muncă mase cât mai largi de cetățeni, profund interesați în buna gospodărire a satelor și orașelor.

O mare însemnătate a avut în acest sens chemarea lansată, nu de mult, de către comitetul executiv al sfatului popular regional Craiova pentru intensificarea acțiunii de reparare și îngrijire a drumurilor. O dovadă elocventă a profundului interes pe care l-a trezit această chemare, este aceea că sfaturile populare din întreaga țară au răspuns cu entuziasm îndemnulul pornit cu hotărîre la realizarea obiectivelor propuse. De pildă, comitetul executiv al sfatului popular regional Oradea și-a luat angajamentul ca pînă la 23 August să realizeze contribuția în muncă în proporție de 52 la sută din debitul anual și să realizeze în proporție de 50 la sută lucrările finanțate din fonduri bugetare. Și roadele au și început să se arate. Primele vești sosite din această regiune confirmă faptul că sfaturile populare au pornit cu hotărîre la treabă, obținînd rezultate de seamă în acest sens. Dintr-un alt colț al țării, ne sînt venite asemenea vești. În regiunea Craiova drumurile au devenit în ultimele săptămîni un vast șantier de lucru. Astfel, din noile cariere puse în exploatare în comunele

Fraștița și Sălcia din raionul Filiași, sau din comunele Belotu, Sopotu sau Castra-Nova din raionul Craiova se extrag și se transportă zilnic pe drumurile ce necesită reparații sute de metri cubi de pietriș și balast. De asemenea, în regiunea Pitești în ultimul timp pe șoselele Curtea de Argeș — Valea Danului, Moșoia — Poiana Lacului — Vedea, Gura Foli — Măleș, lucrările de reparații se desfășoară cu multă intensitate. Cu toate acestea în această regiune se constată încă o seamă de deficiențe. De pildă, comisiile permanente de drumuri nu sînt suficient activizate, iar membrii comitetelor executive ale sfaturilor populare comunale nu mobilizează toți cetățenii la buna întreținere a drumurilor. Aceste lipsuri însă nu sînt izolate. Un exemplu semnificativ în acest sens este acela din regiunea Timișoara unde comitetul executiv al sfatului popular regional tratează cu superficialitate buna întreținere a drumurilor, nefolosind materialele existente în cadrul industriei locale.

A trecut aproape o lună de la lansarea chemării privind acțiunea de reparare și îngrijire a drumurilor. Pentru a-și realiza angajamentele luate, sfaturile populare sînt chemate să-și intensifice activitatea folosind toate posibilitățile locale, utilizînd cu pricepere fiecare zi bună de lucru. Este necesar în acest sens să fie organizate întreceri patriotice pe circumscripții electorale, sate, comune și raioane, să fie organizate consiliul de deputați al orașelor. Totodată, comitetele executive raionale și comunale, au datorită să folosească efectiv ajutorul comisiilor permanente de drumuri, al comisiilor și delegaților de femei, al fiecărui deputat în parte. O atenție deosebită trebuie să fie acordată calității și executării lucrărilor. Este intolerabil ca organele tehnice, raionale și comunale să folosească în muncă birocratică. Tehnicienii trebuie să fie mobilizați pe teren, în mijlocul oamenilor, să îndrumeze și să controleze calitatea lucrărilor efectuate.

Nu mai în felul acesta, utilizînd în mod judicios resursele locale și mobilizînd mase cât mai largi de cetățeni, sfaturile populare au posibilitatea să transforme această importantă sarcină într-o puternică și largă acțiune de masă, într-o adevărată acțiune patriotică.

Teatrul Național
„I. L. Caragiale”
la Festivalul
de artă dramatică
de la Paris

Aseară s-a prezentat primul spectacol cu „O scrisoare pierdută”

După despărțirea de București, susținută de caldă ură a sutelor de oameni veniți să ne petrecă în gara Mogoșoaia, călătoria pînă la Paris a echipei ce ne reprezintă la Festivalul de artă dramatică, s-a desfășurat liniștit. Dacă trecem, însă să sîmurm asupra condițiilor voiajului, condiții fără cusur din toate punctele de vedere — hrană, muncă, disciplină — s-ar putea spune că nu e nimic de semnalat. În afară de:

A. Ineditul repetițiilor din tren pentru desăvîrșirea spectacolului ce vom juca la Paris. Fiind în loc obrazului teatrului românesc, grija tuturor și dorința de perfecționare a muncii noastre ne făceau să ne adunăm de două ori pe zi pentru a repeta, pentru a sfîșia cu mîgăla realizările fiecărui actor în parte și ale tuturor la un loc. Doi sau trei interese se îngheșau într-o cabină, înmormăntat de rezorzi și suflători. Cei alții, le strigau replicile de pe culcuș. Alții dădă ne strîngeam în vagonul-restaurant, unde se putea încerca și o oarecare mișcare, o oarecare punere în scenă. Dar această mișcare a actorilor se împlea cu a personalului de vagon care nu putea interzice pregătirea meselor.

Am continuat însă să repetăm, ne-am văzut de treabă cu regularitate și cu folos, pînă cînd am ajuns în Gara de Est.

B. Animația neobișnuită din gara Curtili.

În adevăr, la Curtili o înmormăntare, o înșufletire pe care nu te aștepti s-o găsești la un punct de frontieră. Grupuri de oameni de toate vîrstele și de toate condițiile, comisi medicale, ziaristi, prietere care foloseau uniformele grănicierilor și ale funcționarilor vamali. Ce se întîmpla? Se aștepta intrarea în țară a unui întreg tren de repatriați din toate colțurile lumii. Trenul însă nu a

venit și noi ne-am văzut de drum. Ne-am încredințat cu repatriații la Lokoshaza în R.P. Ungară.

C. Atmosfera de sărbătoare din Győr. Győr e un oraș ce se află aproape de granița occidentală a Republicii Populare Ungare. În gara sîngurii flori, podurile, porumbelul lui Picasso. Pe neașteptate, fete ce purtau cu un soi de fadurie, culorile vîi ale costumelor naționale, cele de mici școlărițe cu cravate de pielerie, dar și femei mai în vîrstă. Ce se petrecea? Erau așteptate chefa delegații străine care participau la Congresul Mondial al Femeilor Muncitoare.

D. Amintirile celor mai în vîrstă dintre actori, printre care mă număr și pe mine, ca vîrstă, nu ca actor, despre călătoriile de pe vremuri ale trenelor de teatru.

Cîtă distanță de la căruța cu palete a lui Milo și Pasquelli, sau de la culoarele de clasa III-a ale actorilor lui Gurienescu sau Leprescu vampirul, pînă la vagoanele de dormit în care străbăteam acum Europa. De la basma cu cîrpe și salamul uscat al înaintașilor noștri, pînă la mesele albe bogate și de frumos servite în trenul special ce ne-a adus la Paris.

Trăim de cîteva zile în orașul acesta minunat. Dragostea și frumusețea prietenilor, țării noastre de aci, ne-au înconjurat din primele clipe. Elvira Ponescu, buna noastră soră, marea noastră prietenă, împărtășește cu noi emoția și bucuria prezentării primului ansamblu românesc în marea competiție internațională care este Festivalul de la Paris.

La ora cînd telefonul, a mai rămas puțin vreme pînă cînd cortina teatrului „Sarah Bernard” se va ridica asupra primelor scene a „Scrisorii pierdute”. Sîntem plini de speranțe și de grîii.

Paris, 23 iunie 1956.

„Săptămîna prieteniei dintre elevii romîni și sovietici”

Între 24 iunie și 1 iulie se va desfășura în întreaga țară „Săptămîna prieteniei dintre elevii romîni și sovietici”, organizată de Consiliul General A.R.L.U.S. în colaborare cu U.T.M. și Sindicatul lucrătorilor din învățămînt.

În această săptămîna vor avea loc reuniuni, festivaluri, zile de odihnă în colectiv și alte manifestări asemănătoare. Vor fi ținute conferințe despre viața și munca școlărilor sovietici. În București, la Casa prieteniei romîno-sovietice se va organiza în ziua de 23 iunie o reuniune a elevilor fruntași din școlile medii din Capitală, iar la 24 iunie va avea loc o întîlnire festivă a pionierilor. La 30 iunie se va organiza un festival al tineretului școlar, închinat școlii la care au învățat Zola și Sura Kosmodemienskala, la care își vor da concursul cele mai bune echipe culturale din școli. Acest program va fi imprimat pe bandă de magnetofon și trimis elevilor școlii din Moscova.

Va fi organizat de asemenea un larg schimb de scrisori și mesaje între elevii și școlile din țara noastră și din U.R.S.S. (Agerpres)

Un raion cu unități agricole socialiste în fiecare sat

IASI (de la corespondența noastră). În primele zile ale lunii iunie, în regiunea Iași au luat ființă gospodării agricole colective în satele Giurcani și Subuleț, iar în multe alte sate printr-o hotărîre a comitetelor locale, au fost constituite întreprinderi agricole.

Raionul Mureș este frumous pe regiune în ceea ce privește cooperativizarea agricolă. În fiecare sat există 1-2 unități agricole socialiste.

Președintele Iosip Broz-Tito sosește mîine în Capitală

După cum s-a anunțat, la întoarcerea din Uniunea Sovietică, în drum spre patrie, președintele R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz-Tito cu soția, Edvard Kardaș, vicepreședintele Veei Executive Federative, cu soția, Kora Popović, secretarul de stat pentru Afacerile Externe, cu soția, Mialko Todorović, membrul Veei Executive Federative, Iakov Blajević, președintele Veei Executive a Republicii Populare Croația și alții vor face o vizită oficială de trei zile în Republica Populară Romînă, la invitația Președintelui Marii Adunări Naționale și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne.

Oaspeșii iugoslavi vor sosi la București duminică 24 iunie a.c. Delegații R.P.F. Iugoslavia, în frunte cu tovarășul Iosip Broz-Tito, i se vor face primiri oficiale la Iași și București. În cursul vizitei vor avea loc recepții oficiale, depunerea unei coroane pe locul unde va fi ridicat monumentul ostașilor romîni căzuți în lupta împotriva fascismului. De asemenea, oaspeșii vor vizita orașul Ploiești.

În timpul sederii în R.P.R. a delegației oficiale Iugoslave va avea loc un schimb de păreri cu privire la probleme de interes comun.

Călătorind prin R. P. F. Iugoslavia (II)

A DOUA RIVIERĂ — DUBROVNIC

Cînd am deschis dimineața geamul și-am ridicat storiile, o lumină puternică a inundat camera hotelului în care sosisem în cursul nopții. De la gară la hotel nu putusem vedea decît o strîmă lungă, cu casele ascunse după copaci stufoși. Odată cu lumina, un micos de alge mă făcuse să simt și mai bine că mă aflam pe coasta Mării Adriatice. Din ferestra, în dreapta, se vedea marea albastru, cu valuri în vîșniea frînturii. Deabia acum făcusem cunosțință cu orașul în care aveam să rămîn trei zile și a cărui a-mintire nu mi se va putea șterge nicodată din minte. În adevăr, cine a văzut Dubrovnicul nu-l poate uita. Despre el s-au spus cuvinte de elogiu binemeritate. Am auzit zicîndu-l-se „Comora Iugoslaviilor” sau „Perla Adriaticei”. Străinii care l-au fost oaspeți îl numesc „a doua Riviera” — l-au zis „a doua Riviera” nu pentru că cea franceză ar fi mai frumoasă decît cea Iugoslavă alături de ea, pe coasta galatică, ci pentru a arăta doar că mai există încă una la fel de frumoasă.

Dubrovnicul este un oraș relativ mic, cu o populație care se ridică abia la 20.000 de persoane. La răsărit și la nord este protejat de un lanț mon-

tan făcînd parte din Alpii Dinarici. Ca așezare, Dubrovnicul se află pe aceeași paralelă cu Roma și Barcelona și aproape pe aceeași meridian cu Stockholm. Orașul se întinde pe un platou între munte și mare. Cunosătorii coastei dalmatice spun că platoul nu este altceva decît o concesie făcută de Alpii Dinarici acestui oraș. Nu prea des se găsește asemenea locuri plate pe marginea mării, cîci muntii merg chiar pînă la apă, răcorîndu-și picioarele în valurile Adriaticei. Climatul Dubrovnicului este cel al coastelor mediteraneene — calduros și sec. În aproape tot timpul anului, în decembrie, ianuarie și februarie cînd la noi gerul este în toi, la Dubrovnic e iarnă. O excepție a plus largă trecută, cînd la Dubrovnic, după mulți ani a căzut prima zăpadă. Localnicii îmi relatează că pentru copii și chiar pentru unii mînatzi, zăpada a fost un lucru care a stîrnit o mare curiozitate.

Este de la sine înțeles că la Dubrovnic vegetația este alba. Cînd privești orașul de pe mare, el îți apare ca o centură verde, ce îmbracă malul. Printre case își fac loc chiparoșii zvelți și falnici. Pe malul mării, pe marginea străzilor și în curțile locuințelor palmierii își desfac ramurile bogale. Portocalii, lămii, măsline cresc și rodesc la Dubrovnic bucurîndu-se de protecția soarelui fierbinte, și a oamenilor care-i îngrijesc. Iarna în locul florilor de gheață, în grădini înflorește mimosaze și violetele. Iar primăvara miroasă, aromată al oleandrilor, colorată viu al irisilor și glicinelor te atrag puternic în aceste grădini parnassiene.

Dar nu numai climatul și vegetația atrag numeroși vizitatori din toate colțurile lumii. O contribuție de mînă lîntia o are însăși arhitectura orașului, cetățile vechi ce stau intacte, înfrînt vîntul și vremea. Centrul orașului constituie partea sa veche, clădită în secolul VII al erei noastre. De jur împrejur, orașul a fost înconjurat cu un zid înalt, de piatră, care închide o suprafață de 140.000 metri pătrați. Zidul împrejurimii măsoară 1940 metri. Prin centrul orașului vechi trece strada Piața, lungă de 290 m. și largă de 31 m. Strada este pavată cu plăci de marmură.

Interiorul orașului vechi — decretat monument istoric și conservat cu deosebită atenție — este înzestrat cu construcții superbe. Ar fi greu să le menționăm pe toate și să le descriem cu de-amănuntul.

Palatul Rectoralului, construit la sfîrșitul epocii gotice și începutul celei a Renasterii are ca arhitect pe vestitul Onofrio de la Cava din Neapole. Michelozzo Michelozzi din Florența, de Juraj Dalmatinac din Sibenik. Clădirea a fost construită în sec. XII, dar suleștă mult de pe urma unor cutremure și a unor incendii a fost refăcută de mai multe ori.

Urelnul scările pînă la primul etaj, întîlniți sala de deliberare a Marei Consilii unde luera rectorul. Deasupra uși se află o inscripție cu litere aurite în limba latină „Oblii privatorum publica curate” (tutaii treburile voastre particulare și consacrați-vă celor obștești). Actualmente în palatul acesta se află o bibliotecă științifică, un muzeu istoric și alte cîteva instituții culturale. Tot în Palatul Rectoralului există un mare caz care indică ora și fără un sfert. Se spune că e a fost oprit în momentul cînd a intrat în oraș prima expediție franceză condusă de Napoleon în drum spre Egipt. Dar acesta nu este singurul palat. Merită a fi amintit palatul Sponza în arhitectonica căruia se îmbină stilul gotic cu cel al Renasterii, palatul episcopal și multe altele.

În biserică dominează se găsește o pictură de Tizian ce reprezintă pe Maria Magdalena, iar altele cîteva picturi sînt executate de celebrul pictor raguzan, Blaho Bukovac. Amestecîndu-se cu elemente religioase, în picturile sale și ale altor pictori din localitate care au zugrăvit biserici se strecoară multe elemente realiste, imagini din viața orașului.

Pietonii se opresc mult să admire linia polygonală „Onofrieva ciema” unde apa este adusă printr-un apeduct construit în 1438, apoi se opresc înaintea coloanei lui Orlando (construită în 1418) în mijlocul pieței orașului unde erau anunțate hotărîrile Senatului și deasupra căruia se ridică în ocazii solemne, drapelul cetății. Într-o parte a coloanei se află semnele unor copii, amintind că la acest sfîrș erau ținuiți infanți, cărora li se aplica o probă publică.

Pe străzile orașului vechi se găsește sute și sute de porumbel care nu se feresc de trecători. Sînt blîzi și prietenoși, fără teamă de oameni care cîlează în oraș, de parcă ar ști că legile țării pedepsesc cu asprime pe cei care s-ar încumeta să le pricinuiască vreun rău.

Spunem mai înainte că la Dubrovnic vin mulți turiști. Întîlnim, am cîiț în ziarul „Sloboda Dalmacija”

CONST. SIRBU

(Continuare în pag. 4-a)

OBIȘNUIT, DAR TOTUȘI SEMNIFICATIV

Sînt lucruri și fapte care se potrec azi în viața patriei noastre și pe lângă care treci uneori aproape nepăsător. Nu pentru că ele n-ar prezenta importanță ci pentru alt considerent. Ele se petrec frecvent pretutindeni pe întinsul țării. De pildă, imaginile pe care ti le prezintă cititorul în numărul de azi al ziarului. Ele nu au fost alese în mod special. Dar cli de semnificativă este fiecare înțeles în parte!

Iată una din secțiile fabricii de postav din Buhuși, care asemenea multor întreprinderi din țara noastră a cunoscut în ultimii ani o mare dezvoltare. O hală spațioasă, luminoasă, înzestrată cu mașini moderne de mare randament, în care muncitorilor le sînt asigurate condiții de muncă din cele mai bune. La asemenea condiții și roadele muncii sînt corespunzătoare. Așa parcă vrea să spună clișei care înfățișează pe A. Maria Marin, responsabilă brigăzii U.T.M. pe mlaștrul Catina Berea și pe jefătorea Elena Bădănu, consilierul-se asupra calității firelor. Preocuparea pentru îmbunătățirea calității e un lucru obișnuit în activitatea acestor tinere muncitoare. Dar mai ales acum, în preajma celui de al II-lea Congres al U.T.M.

Părăsind incinta fabricii, fotoreporterul nostru nu l-a fost greu să reîntîlnesc pe mulți dintre cei pe care l-a cunoscut în fața mașinilor sau în birouri. De data aceasta l-a înțîlnit într-un cadru cu totul schimbat. După cum se vede, în cea de a doua imagine este vorba de o scenă de teatru. Brigada artistică de agitație a fabricii de postav Buhuși repetă piesa „Clădarea sfîrșită” de Horia Lovinescu. Emoția artiștilor este explicabilă. Se desfășoară dacă putem spune avânt premiera examenului, pe care artiștii fabricii l-au dat în cadrul etapei regionale a celui de al IV-lea concurs al echipelor artistice de amatori pe țară.

Nu e de mirare că la fabrica de postav din Buhuși se poate vorbi de rezultate bune în producție, de o bogată viață culturală. Alături de condițiile noi de muncă create muncitorilor de aci, viața acestora este tot mai mult ușurată. Cel de al treilea clișeu ne înfățișează construcția noii creșe și a căminului fabricii care se vor da în folosință la 23 August. În curînd deci acest loc aci liniștit, va răsună de râsul zgîlbuit al copiilor muncitorilor fabricii.

Oare clișeurile nu este adevărat că astfel de lucruri și fapte înțîlniți din ce în ce mai des pe întinsul țării?

Text: MIH. RADULESCU
Foto: CILIA POPESCU

UN REMARABIL EVENIMENT ARTISTIC

Vizita Teatrului Academic de Artă din Moscova

Teatrul Academic de Artă din Moscova (M.H.A.T.) care va da o serie de spectacole în țara noastră este cunoscut nu numai în Uniunea Sovietică, ci și în lumea întreagă. Prin spectacolele sale de înaltă finisaj artistic, M.H.A.T. a îmbogățit realismul în teatru, a deschis noi căi și metode în creația scenică, bazate pe un înalt conștient de idei și pe profunzimea înțelegere a adevărului vieții.

Începuturile Teatrului Academic de Artă datează din 1898 și sînt legate de numele bine cunoscut al lui K. S. Stanislavski și V. I. Nemirovici-Dancenko. Programul care stădea la baza activității teatrului chiar de la crearea sa s-a inspirat din năzuința de a apropia arta scenei de popor, de viața țării.

Continuînd tradițiile democratice ale teatrului și literaturii ruse, bazate pe înaltă înțelegere a felurilor sociale ale artei, pe redarea social-veridică și multilaterală a vieții, M.H.A.T. a îmbinat creator a celei tradiții cu un adevărat spirit inovator creatînd o etapă nouă în dezvoltarea realismului scenic. Pozițiile ideologice ale teatrului și-au găsit expresia în primul rînd în alcătuirea repertoriului.

Pe scenele teatrului au fost prezentate piese din literatura dramatică universală, lucrări care puneau probleme sociale și etice importante, cum au fost piesele lui Sofocles, Shakespeare, Molière și Goldoni, Gogol și Chehov.

În anul care urmează după Revoluția din Octombrie, teatrul a cunoscut o înflorire fără precedent. Artă sa chemată să slujească „educația estetică a maselor populare” a devenit pentru prima oară un bun al celor mulți. În strîină colaborare cu pleiada de actori talentați care au completat colectivul artistic, Stanislavski și Nemirovici-Dancenko au introdus neobșit noi inovări îndrăznețe în munca lor de regizori.

Legătură organică cu lupta poporului pentru comunism, năzuința de a pune arta în slujba patriei

socialiste, riguroasă, înțelegătoare în învingerea a tot ceea ce este rutină, a ceea ce împiedică progresul societății sovietice, interesul cald și dragostea pentru eroul contemporan, iată numai cîteva trăsături distincte proprii teatrului în anii puterii sovietice. Aceste trăsături pot fi distinse și în tendința colectivului său de a dezvolta trecutul de pe pozițiile contemporanității.

Cetățenii țării noastre sînt bucuroși că vor avea prilejul să admire locul acestui teatru care a fost admirat mai de mult de publicul spectator din Germania, Austria, Franța și S.U.A. și recent de către oamenii muncii din Iugoslavia și Bulgaria. Turneul Teatrului Academic de Artă din Moscova vine să confirme viziunile fondatoare ale lui Stanislavski.

Teatrul trebuie să constituie una din principalele arme de luptă împotriva războiului, un mijloc internațional de menținere a păcii. Teatrul este cel mai bun mijloc de apropiere între popoare, de dezvoltare și înțelegere a sentimentelor lor profunde.

Iată ideile nobile și umaniste care inspiră și astăzi Teatrul de Artă, care își poartă cu cinste mesajul său artistic atît în țara sa cît și pe scenele popoarelor frățești din celelalte țări.

Scenă din piesa „Orologiul Kremlinului” pe care în cursul săptămîinii viitoare spectatorii bucureșteni vor avea ocazia s-o vadă pe scena Teatrului de Operă și Balet din Capitală.

**Cititorii
NE JEZUEAZA**

47

trulește și nu se mai sfârșește", scrie tot. M. Dungeanu.

Începută în 1947 în timpul i- năii, clădirea dispensariului a f- adusă până la acoperș în vara nului 1948. Apoi lucrările au sî- dețt camășoare puțină lucrur- fcut. După doi ani (din nou lărn- a-mu reluat lucrările însă... pen- a se repara străzilele) pro- în decursul vremii. Aceasta s-a timplat în anul 1950. De atunci s-a mai făcut nimic. Astăzi ar- și necesare doar tencușelile și în- lațiile sanitare și electrice. La dînd secția sanitară a spitalu- tar regional Suceava se va hon- să continue lucrările, va fi neces- de bună seamă... lărnarea din a fundafilor — încheie citito- nostru.

★

Întîrînd zilele trecute la cinema- toazul... Mihail

Calafat, am avut
ocazia să văd
doi spectacole în
loc de unul, cum
se anunțat, în

Program — ne
scrie criticul E. Cocora.
În afara de filmul proiectat
ecran, sala oferea și ea un ap
tocol interesant. În cinematog
ploua. Din loc în loc, peste can
celenilor, se auea cite-o umbr
sau adăpostul dăreii, oamenii str
ciucure, cîntau să se Jerească
aude. Prin unele colțuri însă, plo
curgea gîrloale, disprețuind tim
apărare a umbrelli, și așină p
în pielea pe cei ce avea ambiția
reziste Iurentului.

Preocupările întreprinderi reg
nate cinematografice Craiova

★ Dacă se întî
plăcă, minai
treburi, papasi

și ora prinzului te obligă să ieși în restaurant din comună și acolo unele surprize, ne scrie criticul Marin Mărin. Cînd și pînă, îi se spune că s-a terminat.

Este adevărat că președini
U.R.C.C. tot, Marin Pășărel,
pectează din când în când la
Viziile sale însă nu sînt urm

„Este nevoie să atragem atenția
ta, președinte că „asa-i viața”
mai la restaurantul din comună
tefu. În alte locuri, acolo unde
viața e bună, oamenii s-au plimbat
pe străzi, au mers în parcuri, au

care, asemenea tiluafu au
excluse.

prinderi. În acest scop ministe-
trele trebuie să ia măsuri pentru revizuirea actualelor norme de consum
materiale și pentru stabilirea (a-
unde n-au fost încă introduse) de
norme de consum științifice, iar în
prinderile să asigure respectarea
îmbunătățirea lor continuă prin

În centrul atenției conducerii în
prinderilor și ministrului treburilor

si situate si economisarea cheltui-
lor de munca vie, prin introduc-
toarile a tehnicii noi si a meto-
d avansate de munca, reducerea
maximum a fluctuatiilor muncilor
lichidare absenteilor nejustificate, li-
stirea din pin a zilei de munca,
ganizarea si pregătirea locu-
munc pentru înaltărate timp
mori, calificarea muncitorilor, fol-
rea lor în raport cu pregătirea.

Demna de remarcate este si pro-
nera ca în colaborate cu minist-
Comitetul de Stat al Planificării
Ministerul muncii să studieze
sibilitate largirii depunilor dire-
ctile de atitudine pentru asigurare
stabilitate anului pentru o victo-
si muncitorilor.

la aprovizionarea de obiecte de material, cu efectuarea unor reparări. De asemenea, s-a propus ca ministerul de Stat al Planificării și Ministerul Finanțelor, împreună cu toate ministerele interesate să studieze în termen de 60 zile — imediat după sistemul premial în vederea întăririi conținerii materiale.

În vederea cunoașterii situației reale din întreprinderi, constituirea mai stabilă ca ministerele, direcțiile și întreprinderile să îmbunătățească conținutul rapoartelor de activitate, realizării planului preluatului, (faptul că analiza admită a ceea ce, care să determine pe unitățile obținute, în conformitate cu planificarea obiectivă și deficiente de plan, venind cu propuneri concrete pentru înțărirea lucrurilor și înălțării de nivel practica, stăruitoare care se manifestă la întreprinderi de raportare nerezultă îndeplinirii planului preluatului de plan.

Prin concluziile și propunerile marelui la care s-a ajuns, constituirea meritului că a scos la iveală o serie de lipsuri care frânează lupta pentru reducerea costului de cost, stabilind principiile care de urmat pentru lichidarea lor.

Sosirea în Capitală a acad. A. I. Denisov
presedintele V. O. K. S.

De cum am păsît pe pămîntul
lui, dă-mi simţit că ne aflăm în

